

Ko je sedel, vprašal je sodnik zatoženko: „Se-li priznavate krivo prestopka težke telesne poškodbe proti gospodu Norbertu V—zu?“

Ana je vstala ter glasno odgovorila: „Da.“

„Ali priznavate, da ste udarili gospoda Norberta V—za z namenom, opasno ali celo smrtno raniti ga?“

In iznova je odgovorila odločnim glasom: „Ne.“

„Povejte mi sedaj, zakaj ste napali gospoda Norberta V—za v njegovi sobi, in v kakšnem razmerju ste ž njim?“

Ana je povedala mirnim, krepkim glasom vso zgodovino svoje ljubezni, one ljubezni, o

Božena Němcová. (Medajlon Češka Vosmika.)

kateri se piše, da je „duša, življenje, smoter in vsa sreča ženske“ . . .

„In gospod Norbert V—z vam je resno in moško obljubil, vzeti vas za ženo?“ vprašal je še jedenkrat sodnik.

„Prisegel mi je to nešteto krat.“

„Dom in svet“ 1896, št. 7.

„Vi ste ga tudi podpirali, ko je bil brez službe?“

„Da, skoro tri mesece.“

„Koliko ste mu dali v novcih?“

„Okoli 230 goldinarjev.“